

Synod Information

1 2022

Påsktid och krigslarm.

- * Sverige våren 2022:
 - I Nödtid när rädslan pånytt kryper inpå. 1
- * Faste- och påskbetraktelse (SB). 2
- * Närmre 70 bidrag i Synodens Tankesmedja! 2
- * Internationellt: Intryck av Finskt kyrkoliv (BJ). 3
- * Lokalt: Hälsning från Laurentiistiftelsen (JS). 5
- * Bibelstudium på distans. 5
- * Hälsning från ordföranden (JN). 6
- * Lär känna engelska vänstift och församlingar! 7
- * Extra: Lina Sandell i Stockholm IV (IV). 7
- * Var hittar jag vettig gudstjänst och präst? 8

– Stöd Synodens arbete – vision och opposition!

* Förbön och gåva: plusgiro 78 05 51-8.

* Medlemsavgiften 2022 200:- (girot ovan).

Ny medlem: maila info@synoden.se eller ring ordf.

(Obs - Jönköpingsdekanatets medlemmar har eget giro!)

Adresstiketten visar senaste året för medlemskap (A)/gåva (B).

Välkommen till Synodens årsmöte 2022 lördagen 26 mars kl 15. Inlett med Stilla dygn 25-26/3.

Årsmötet (handlingar till medlemmar 2021/22) föregås av ett Stilla dygn som inleds fredag lunchtid, bibelsamtal kl 16, morgonmessa och avslutas med middagen. Kaplan Kurt Enström. Välkomna till värdefull gemenskap!

Inför stämman lördag 26/1 talar Christian Braw kl 14:

“Synoden – en personlig berättelse”

Anmälan till info@synoden.se eller ordf. 072 931 83 42.

I det fall man överväger donationsgåvor och vill få klarhet i lämpliga specificeringar är man välkommen att höra av sig till arbetsutskottet /Synodrådet, ev. Synodstämman.

Årets ekonomi omfattar f.n. ca 45.000.

Synod Info per post med inbetalningskort till alla intresserade utan specifik kostnad men gärna en gåva! Maila info@synoden.se

Sverige våren 2022.

I Nödtid: när rädslan kryper inpå.

En ögonblicksbild av en påsk söder om dåvarande Leningrad när tyskarna belägrade området våren 1941.

Ur första delen av Ania Monahofs flyktingepos *Genom Graniten* 1987. (Finns också som talbok.)

”Någonstans brinner det och flammorna lyser upp den mörka påsknatten. Vi ser Ovarovna smyga från sin ladugård. Hennes get fick en killing den natten. Den kom för tidigt. Till och med djuren får missfall av skräcken.

– Ovarovna! ropar mormor genom det trasiga fönstret. Kristus är uppstånden! Ovarovna milda stämna, fylld av rörelse svarar:

– Sannerligen uppstånden, mina kära. Tystnad en stund. Sedan nytt rop: – Lever ni allihop?

– Bara ett och annat skärsår, svarar moster. Men vi fryser.”

Samma höst flyr mormor Katri, mamma och dottern Ania m.fl. västerut. Anias bagage är fotot av hennes pappa som redan tidigare lämnat dem.

Prästen Christian Braw hänvisar till Botdagens böner och läsningar i 1942 års Psalmbok, också med tanke på påskens fasta:

Ann Lång: Sluta aldrig att be!

Det är naturligt att vara rädd när det är fara å färde. Det är så vi överlever. Då vi inget vet om framtiden, måste vi vara på vakt mot de faror vi känner till. Var inte rädda, säger Herren, och det tar vi till oss. Det ber vi om, lutar oss mot och detta förtröstar vi på. Men då en mor skyddar sitt barn och säger, var inte rädd, så är hon kanske ändå själv mycket rädd. Detta skiljer oss från Gud och Hans beskydd. Vi behöver alla någon som aldrig är rädd.

Var inte rädda! Åh, att få höra detta underbara budskap i sin förtvivlan och ångest! Men förmågan att stilla sin rädsla är inte en kraftmätning i tro. Vår ofullkomlighet tar sig olika uttryck också då vi förtvivlar över en oviss framtid, en oförutsägbar fara, ett elakt virus.

”Herre hör mitt rop, lyssna när jag bönfaller dig! Om du lade synder på minnet, Herre, vem kunde då bestå? (Psalt 130:2-3)

På hemsidans finns hela texten i fil med samma namn.

Faste- och påskbetraktelse.

“Att dö för vårt syndiga släkte, och föra rättfärdighet fram” Sv.Ps. 108:3

-Så sjunger vi i en av våra kända adventspsalmer. Det handlar om varför Jesus kommit till vår värld. Nu är tid att begrunda varför Han gick lidandets väg. Redan under förfastan vändes blicken mot korset och så har det fortsatt vara veckorna fram. Du och jag får följa Frälsaren på lidandets väg. Där varje söndag har sitt budskap.

Evangelieboken kan få hjälpa oss att fokusera på olika aspekter av vad Jesus gjort för vår salighets skull. För ytterst handlar det om din och min evighet. Hemma hos Gud eller borta för evigt. Vi är tänkta för en evighet hemma hos vår himmelske Fader. Men där ryms varken synd eller död. Allt detta som sätter sin prägel på våra mänskliga liv. Så fulla inte bara av hopp, kärlek och längtan. Utan även av svek, skuld och lögn. För det var därför Jesus kom. Det är lätt att detta bara blir ord som igenkännande upprepas för den som hört evangeliet så många år. Tillvaratagen fastetid blir en grund för den kommande glädjen. Tiden före behöver alltså tas vara på. Så ta fram Evangelieboken, Följ nu din Frälsare och Gud. Stanna upp i bön inför varje söndags särskilda budskap. Rannsaka det egna hjärtat. Vilken plats får Guds Nåd ha i ditt liv? Hur står sig Guds Ord inför alla andra ord som vardagen fylls av?

Så efter förfastan börjar vandringen med Jesus och hans vänner upp mot Golgata kors. Du följer din Frälsare på kärlekens väg. Beslutar dig för att denna fastetid får präglas av bön och fasta. Så kommer de första tre söndagarna med kampen mot själafienden i fokus. Med jungfru Maria får du även dela smärtan av vad som väntar din vän. Han som bara vill dig väl, som mättar ditt begär med sitt goda och ger dig Livets bröd att äta.

Så, i passionstiden tättnar mörkret. Försonaren tar på sig världens alla synder. Han som själv inga hade, gjorde våra till sina. När Han dog på korset för vårt syndiga släkte gjorde han det omöjliga möjligt. Att syndare som Du och jag kan få nåd och räknas som rena och heliga.

Så på tredje dagens morgon överlämnas kvittot. Du är försonad, förlåten och frälst. Jesus har gjort allt. För detta får du och jag bara säga tack. Tack Jesus för att Himmelens port nu är öppen och att var och en som vill nu får. Bara den egna otron och likgiltigheten kan hindra.

Ära vare Fadern och Sonen och den helige Ande. Såsom det var av begynnelsen, nu är och skall vara, från evighet till evighet, Amen.

VDM Stellan Bengtsson, Södertälje

Stellan Bengtsson har gett ut en Evangeliepostilla i tre band över kyrkoårets samtliga texter, med frakt 750 kronor. Predikningarna kan användas i den egna andakten eller tillsammans i hemgrupp söndagar då det är svårt att finna en gudstjänstgemenskap på annat sätt. Intresserade kontakter honom direkt på e-adressen: stellanbengtsson@outlook.com eller telefon 070 648 52 08. Tack!

Från <https://synoden.se/tankesmedja/> närmre 70 bidrag:

Nr 69. Perspektiv på ondska och lidande.

Nr 68. Föredömet Jungfru Maria – Guds mor för alla tider.

Nr 67. Skapa något ur ingenting.

Internationellt: Ett intryck av kyrkolivet i Finland.

Bakgrund

Finland har drygt fem miljoner invånare, varav cirka 300 000 har svenska som modersmål. Svenskfinland finns längs kusten. Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland är en luthersk folkkyrka med stora regionala variationer. Den kyrkliga kartan påverkas mycket av de fem stora väckelserörelserna, som alla har sina starka regionala fästen. Överlag kan man säga att de södra landsdelarna och Åland är områden där sekulariseringen nått längst. Samtidigt är det också dessa områden som traditionellt haft en mer högkyrklig prägel. Jag har också en känsla av att sekulariseringen gått snabbare inom Svenskfinland än på finskt håll.

Religiositeten i Finland har mer och mer gått från det institutionella mot det subjektiva och privata. I samhället har auktoritetstänkandet gett vika för individualismen. Trots en pågående sekularisering kan Finland ändå inte sägas vara ett sekulariserat land. Det finns till exempel fortfarande ett samarbete mellan religion och stat. Annat som kan noteras angående Finland är åldersstrukturen: Nativiteten sjunker – även om den haft ett uppsving under coronan – och de äldres antal ökar kraftigt.

Idag hör 68 % av befolkningen till Evangelisk-lutherska kyrkan (3 796 000 medlemmar). 1,1 % av befolkningen hör till Ortodoxa kyrkan (cirka 56 000 medlemmar). Pingstkyrkan (11 800 medlemmar) och Katolska kyrkan (14 200 medlemmar) växer, den senare tack vare invandringen. Detsamma gäller islamska samfund (cirka 15 000 medlemmar).

I Finland uppstod på 1800-talet fyra väckelserörelser som alla verkar inom den lutherska kyrkan: bedjarrörelsen, de väckta, den evangeliska rörelsen och laestadianismen. Efter andra världskriget uppstod en nypietistisk väckelse, den så kallade femte väckelsen. Dit hör bland andra Finska Bibelinstitutet och Finlands evangelisk-lutherska Folkmission. I Svenskfinland är den laestadianska rörelsen, den evangeliska rörelsen (Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland, SLEF) och Förbundet Kyrkans Ungdom aktiva. Väckelserörelserna överlag betonar bibeltrohet och den lutherska bekännelsen. De är typiska lekmannarörelser och står för en tydlig och stark kristendom.

Nuläget

I huvudstaden Helsingfors med omnejd har antalet barn som döps sjunkit till 40 %. I övriga landet ligger procenten på 62 %. Av befolkningen deltar 6 % i gudstjänster varje månad. År 2019 följde 5 % av finländarna med en gudstjänst på distans, men under corona-pandemin har andelen varit 20 %. Hälften ber åtminstone en gång i året. Hjälpverksamhet ses som en viktig del av kyrkans arbete, också en berättigad sådan. Hjälpverksamheten ses som en plikt, inte som en god gärning. Här ser man spår av det lutherska tänkesättet. Tre av fem finländare har lärt sig be aftonbön, men andelen har minskat med 10 % de senaste åren. År 2019 konfirmerades 77 % av alla 15-åringar. Andelen var länge över 90 %, men också här syns spår av sekulariseringen. Frivilligarbetet i kyrkan engagerar 5 % av alla som är mellan 15 och 79 år.

Trender

I dagens Finland vidgas åsiktsspektret och religionslösheten tilltar, särskilt hos de yngre. Kyrkans medlemsantal minskar och pluralismen tilltar. Religionens plats i det offentliga rummet har i Finland gett upphov till många debatter under de senaste åren. Man har till exempel debatterat skolornas sommarlovssång ”Den blomstertid nu kommer” och det andliga inslaget i skolornas fester.

Utvecklingen åren 2016–2019 visar på ett paradigmskifte i kyrkans historia i Finland: Kulturkristendomen har brutit samman. Kultur och tradition knyter inte längre människorna till kyrkan.

Skillnaderna i värderingar mellan generationerna är också stora. Detta syns tydligt i debatter, där en kraftig polarisering mellan generationerna kommer fram. En stark trend i Finland berör unga kvinnor. Av kvinnor födda 1990–1999 räknar sig endast 27 % som religiösa. Detta är exceptionellt. Inget annat europeiskt land visar sådana siffror.

Det känns ibland som om utrymmet för dem som har en klassisk kristen tro skulle krympa i den evangelisk-lutherska kyrkan i Finland. Samtidigt är det fortsättningsvis möjligt att verka inom de kyrkliga ramarna, trots olika åsikter. En präst som inte omfattar samarbete med kvinnliga präster kan i regel inte bli kyrkoherde. Men det finns även många präster med klara övertygelser som man också vågar stå för. Hösten 2021 gladde sig många bland de klassiskt troende kristna över den biskop som valdes till Lappo stift.

Väckelsefolket

Väckelserörelserna präglar fortfarande det finländska samhället starkt. En av tio finländare är medlem i någon väckelserörelse, och ytterligare en tiondel har starka band genom familj, släkt eller vänner. Ett särdrag i den finländska folkkyrkligheten är att framträdande väckelser lyckats hålla sig kvar inom kyrkans ramar. Väckelserörelserna präglas dock inte sällan av en kritisk solidaritet gentemot kyrkan. En undersökning 2010 visade också att väckelsefolket inte längre är lika säkra på om man är önskad i kyrkan eller inte.

Folkkyrkan och väckelserörelserna lever fortfarande i en berikande växelverkan. För några år sedan visade statistiken att hälften av dem som går i kyrkan hör till någon väckelserörelse. Mest aktiva i kyrkan var femte väckelsens och den evangeliska rörelsens anhängare. Ur väckelserörelserna kommer två av fem kyrkligt anställda och även många frivilligarbetare. Genom sin blotta närvaro utmanar väckelsefolket folkkyrkan. Väckelserörelserna visar att det fortsättningsvis går att engagera folkmassor kring evangeliet om Jesus Kristus, och att det också lockar yngre generationer.

I Finland har Missionsstiftet idag cirka 40 församlingar. Samtidigt har väckelserörelserna inom kyrkan rikligt med egna gudstjänstgemenskaper. Till exempel Finska Evangeliföreningen har ett tjugotal sådana, svenska SLEF har även några.

Brita Jern, Vasa.

Lokalt: Hälsning från Laurentiistiftelsen

Här på Laurentii-stiftelsen är det en stor variation av gudstjänst-firande. Pensionärer, barnfamiljer och studenter samlas för att till-sammans tillbe och fira mässa varje söndag. Om inte restriktionerna ställer till det är vi ca 70-100 gudstjänstfirare en vanlig söndag. Under gudstjänsten finns 3 ministranter som hjälper till under ingångs- och evangelieprocession samt nattvardsdelen. De flesta ministranter är studenter. Under veckan så beds det tidebön, laudes kl 8 och kompletorium kl 21. På lördagen är det ljusvesper kl 17.

Nu under hösten den 16-17 oktober firade vi att kyrkan fyllt 50 år! Firande skulle skett året innan, men sköts på pga pandemin. Firandet gick till som så:

På lördag kväll hölls sjungen ljusvesper med Stiftelsens visitator, biskop Johan Tyrberg, som predikant. Vespren innehöll ett mottagande av Mikael Löwegren som ny föreståndare och en förbön för honom och församlingen. Efter gudstjänsten var det sherrymingel med biskopen innan middag tog vid med mat, dryck och tal. Söndagen firades med högmässa som föreståndaren celebrerade och med Bengt Holmberg (föreståndare 1973–1979) som predikant. I koret fanns cirka tjugofem hedersgäster som representanter för Svenska kyrkan i stift et och staden och andra kyrkliga sammanhang. På mässan följde pizzafest, bubbel och ballonger. Dagen rundades av med att domprosten Bo Sandahl framförde en hälsning, och därefter er några kortföredrag om S:t Laurentii kyrka igår – idag – imorgon.

Det som många av oss som lever i församlingen uppskattar med gudstjänsterna på Laurentiistiftelsen är dess strävan att vilja stå stadigt i kyrkans tradition. Att söka kyrkans katolicitet – det vill säga allmängiltighet – i liturgi och förkunnelse. Under allhelgonatiden fick jag på ett särskilt sätt erfara vikten och kraften i detta. På höstlovet var jag i Paris och firade då mässan i en anglikansk församling. Det var första november, då man i anglikanska kyrkan firar Alla helgons dag. Deras liturgi kändes som hemma på Laurentiistiftelsen: rökelse, knäfall, ”The lord be with you”/”Herren vare med dig”, korstecknandet efter evangeliet, nicenska trosbekännelsen, ministranter som hjälpte till m.m. När jag följande lördag var tillbaka i S:t Laurentii kyrka och firade Alla helgons dag – igen! – var det som en återupplevelse av gudstjänsten i den anglikanska kyrkan. Det slog mig att inte bara liturgin var nästintill identisk – utan också förkunnelsen! Båda predikningarna handlade om att helgonen inte var perfekta människor men att Guds ljus lyste genom dem, att de lever idag och ber för oss, att vi har bilder på helgonen i kyrkan för att visa att de är närvarande och firar gudstjänsten med oss, och en uppmaning att i sitt egna liv söka ett helgon att relatera till. För mig så var det en stark upplevelse av kyrkans katolicitet och satte fingret på det som många av oss älskar med gudstjänstlivet i vår församling – den för oss samman med kyrkan över hela världen och i alla tider. En varm hälsning från arbetsrådets ordförande John Sacrédeus.

Glöm inte möjligheten till Bibelstudium på distans.

Christian och Karin Braw tar emot anmälan på tel. 0478-500 22. Du får ett studiebrev. Du ringer på angiven tid till gemensamt telefonnummer och inbjuds vara med genom att knappa in den kod du fått. Mer info per mail info@synoden.se.

Hälsning från ordförande

Kära vänner,

När nu pandemivågorna avlöser varandra tillkommer dessutom ett krigslarm som inte hörts sedan kalla kriget. Efter Berlinmurens fall förväntade sig västvärlden att det gamla Sovjet skulle moderniseras på samma sätt som vi.

Bland alla förklaringar som man kan finna är HBTq-vågen en av de lättare igenkännbara, alltså den s.k. västvärldens krav på obegränsad rörelsefrihet för sexuella uttryck. När den vågen tryckte på som hårdast här sa den ryska ledningen nej. Ryssarna lät den frågan bli en del av hotbilden västerifrån. Vem som vunnit på detta propagandakrig kan man undra över. Hos oss syns de svåraste följderna i de unga som får sina kroppar omopererade. Det är en av bilderna i öst. På båda sidor gränsen finns kyrkoledningar som borde vara mer profetiska. En av de grupper som befinner sig i gränslandet är den finsk-ryska evangelisk-lutherska gemenskapen. På frågan vad den nu pensionerade biskopen Arre Kuukauppi hade för pastoral vision för sitt stift så var det bönen om fred. Det var för 20 år sedan. Minoriteterna kommer alltid i kläm.

Är Synoden ett hot i vårt svenska kyrkosystem? Utmanas t.o.m. bärande principer i dagens mediala strömmar? Där/här hörs ännu röster som talar om en tid och ett kyrkoliv som tycks vara påväg att försvinna. Jag tror vi på allvar delar mångas oro för vad statsmakter gör när de officiella motbilder kräver konflikt. Mormor Katris hållning när bomberna faller (se sid ett i detta blad) är också vår: Kristus är uppstånden, ja sannerligen uppstånden. Vårt hopp begränsas inte av denna världens strider. Det ljuset lyser långt längre. Också i nöttid.

I Hjälmseeryd samlade Christian Braw nyligen yngre präster till viktig inspirationsdag: Gud ger växande församlingar. I inbjudan lyftes Andens verk fram genom att citera Luthers utläggning i Lilla katekesen. Församlingsväxt handlar inte bara om frågan hur många som samlas utan också om församlings växt och mognad i tro. Prövning är viktigt för andlig växt. Ett mycket värdefullt inslag var en gedigen sammanfattning av pastoralteologen Martin Thorntons program från 1950-talet, det som påverkat mycket av Synodens visioner om kyrkoliv. Förhoppningsvis kan den tryckas och väcka ny reflektion – hur tänka om församlings och prästs växt och mognad i kris? Även Missionsprovinsens församling och präst ställs inför tillsynes olösliga konflikter.

I denna osäkra tid kallar vi till årsmöte 2022, lördagen den 26 mars kl 15. Christian Braw som varit med från början inleder kl 14 med anförandet: ”Synoden – en personlig berättelse”. Dessförinnan är alla intresserade välkomna till *Stilla dagar*, fredag till lördag lunch, 25-26/3. Kurt Enström ställer upp som kaplan med bibelstudium kl 16 och leder mässan lördag morgon. Gästhemmet begränsar nu antalet gäster till tolv par. Smittriskan ska vara låg. (Obs oklart med logi lörd-sönd p.g.a. annan bokning.) Synodmötet handlar i år inte minst om att vi siktar på jubileum (?) nästa år: 40 år. Det är med stor vanda som man måste konstatera att alla farhågor besannats långt värre än man kunde föreställa sig på 80-talet. Det är förunderligt att Synoden lever denna dag. Alla som är med och som kommer till gör stor skillnad, särskilt när det blir tydligt att andra kyrkogemenskapen kan göra annorlunda. Ditt medlemskap är viktigt!

I Danmark förefaller tonen vara annorlunda. Välkommen även till en samling i Århus 7 maj. Kyrkoherden i Århus liksom frimenighetsprästen i Bramming välkomnar! Mer info kommer.

Vi påminner nu den som vi inte hört ifrån de senaste två åren. Din adressetikett klargör senaste året för - med bokstaven A - medlemskapet och - med bokstaven B – gåvan. Med tack för läsningen av Sy Info - utan annan respons - tar vi bort adressen vid kommande årsskifte. Vi kommer att få färre ofinansierade utskick men förhoppningsvis också några som kommer igen. Om ekonomin inte tillåter – hör av dig! Adresserna finns på baksidan av detta blad.

Frågor om intresseanmälan för preses/råd (§7)? Hör av dig. Det finns ett enkelt formulär. Intresseanmälan har kommit till stämman.

Några mer kända namn har lämnat oss under året däribland Sune Garmo, den legendariske prästen i Västerås stift. Dag Sandahl skrev en fin minnesruna [Extrasända: Sune Garmo \(1929-2021\) - Kyrklig samling](#). Jämför med Kyrkans Tidning senare publicerade i KT 1/22 så syns det hur kyrkokampen blir osynliggjord.

Den som har möjlighet att avsätta större medel som en donation inför jubileet ger en skjuts framåt! Fysiska kontakter kostar pengar!

Med önskan om välsignad påsk!

Mvh Ordf Jonas Nilsson.

Lär känna engelska vänstift och församlingar!

Två församlingar i Engelska kyrkan i Truro stift (Cornwall-där Thornton började), vänstift till Strängnäs, som begärt visitator inom ramen för Engelska biskopsmötet fem vägledande riktmärken 2014:

https://www.churchofengland.org/sites/default/files/2017-10/the_five_guiding_principles.pdf

* **Fowey parish**, South Street, Fowey, Cornwall.

www.foweyparishchurch.org/

* **St. George the Martyr**, St. George's Road, Truro Cornwall.

<http://www.trurochurches.org.uk/>

Extra: Lina Sandell i Stockholm IV (IV).

(Föregående i SyInfo 2/2019, 1/2020, 1 och 4/2021 – på hemsidan)

I lägenheten på Skeppsbron bodde man kvar till 1889. Då var Lina 57 år och Oscar fyllde 50. Man flyttade då till Vasagatan 5. Från den tiden finns inga brev till Augusta bevarade, kanske därför att hon då flyttat till Stockholm med sina två döttrar. Då väntade fortfarande den ekonomiskt och socialt värsta smällen för paret Berg, den enorma konkursen Oscar gjorde 1892. Den verkar ha handlat om att han gått i borgen för många, men han hade också satt sig i skuld själv. Konkursen var på nästan 1 miljon kronor, en enorm summa i dåtidens penningvärde. Han fick också två månaders fängelse på Långholmen för bristande bokföring. Men Lina fortsatte med sin utgivning av barntidningar, liksom av Oscars tidning Arbetarens vän.

Jag nämnde tidigare att Lina i sina brev till Augusta inte skriver om sina dikter. Hon skriver om allt annat, men alltså inte om sitt eget diktande. Varför? Möjligen därför att hon inte ansåg att det var hon själv som diktade, utan hon skrev bara ner det som den helige Ande ingav henne. Var det därför hon lär ha haft en griffeltavla på nattduksbordet för att vara beredd - också på natten - när en sång kom till henne?

I ett brev om en väninnas begravning skriver hon: *En sångförening sjöng några verser af L. S., till en gripande melodi af Stenhammar.* (1 dec 1880). Hon skriver alltså inte att det var en sång av henne, utan en sång af L. S. De 10 sista åren bodde Lina och Oscar på Malmskillnads gatan 25. Den sista tiden blev Lina dement och fick på slutet hjälp med arbetet av Sigrid Storckenfeldt, hon som sedan skrev första biografien om henne. Lina dog först av makarna, den 27 juli 1903 och begravdes av vännen Bernhard Wadström på Solna kyrkogård med en tusen-hövdad menighet, som vid graven sjöng Tryggare kan ingen vara. I oktober samma år dog Oscar och begravdes vid hennes sida.

Gösta Imberg.

Gösta Imberg har berättat vidare från brevfynd i Youtube serien 'Lina Sandell i sin tid' (20 delar). En guldgruva, tack för den!

Vettiga gudstjänster? Kontaktpersoner I Själens Nöd:

Hjälp att hitta präst för mässa i närområdet, bikt m.m., medlemmar på rimligt avstånd - kontakta någon av nedanstående:

Skåne/Blekinge: Lena A Artman 070 969 28 87

Malmö: sr Gerd Svensson 070 874 39

Kronobergs och Kalmar län: Christian Braw 0478 500 22

Jönköpings län: Mattias Fjellander 0371 173 19

Borås: Hanna Lindholm 070 881 01 39

Göteborg: Marie Persson 070 682 41 22

Bohuslän: Carl-Henrik Karlsson 073 773 89 74

Västra Skaraborg: Bengt Fåglefelt 076 774 41 49

Vadsbo kontrakt: Anders Ahlenius 0506 530 80

Östra Östergötland: Kurt Enström 070 533 45 48

Södermanland: Göran Hallberg 0151 303 04 (tidiga mornar)

Södertörn: Stellan Bengtsson 070 648 52 08

Västeråstrakterna: Anna-Karin Andersson 021 14 68 81

Norra Värmlands kontrakt: Stig Löwenspets 070 606 41 01

Dalarna: Bo Zetterlund 070 330 79 87

Hälsingland: Ulf Allenbäck 070 776 54 84

Mellersta Norrland: Gunvor Vennberg 073 824 01 16

Norra Norrland: Mats Rondahl 070 311 83 71

Förbönsparmen uppdateras av prästen Göran Hallberg.

Hör av dig om förbön för dig, din eller er församling, bibelstudie-
/gudstjänst-gemenskap, 0151 303 04 (tidiga mornar).

Syftesparagrafen som bön:

– Vi ber, i bön om den Helige Ande efter Bibelns Ord på Svenska kyrkans bekännelses grund, att Herren ville befria, bevara och förnya Svenska kyrkan som en levande och missionerande kristen kyrka som söker den enhet Han bad om för att världen ska tro. I Jesu Namn Amen.